

ע"פ 28079/08/14 - גולן ברזובסקי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"פ 28079-08-14 ברזובסקי נ' מדינת ישראל 23 נובמבר 2014

לפני:

כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד כב' השופט אהרון מקובר כב'
השופט ד"ר שמואל בורנשטין

המערער	גולן ברזובסקי
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

נוכחים:

המערער ובא כוחו עו"ד גלעד כצמן

ב"כ המשיבה עו"ד ליאת גלבוע אמיר

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בת"פ 19458-04-11 (בית משפט השלום בפתח תקווה) בעבירות של תקיפת עובד ציבור, היזק לרכוש במזיד, הכשלת עיקול ומעשה פזיזות או רשלנות, ונידון לשישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לתשעה חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין, ולתשלום פיצוי למתלונן בסכום של 1,500 ₪.

הערעור מכון כלפי הרשעת המערער וכלפי עונש המאסר שהוטל עליו.

ב"כ המערער טוען, כי שגה בית המשפט קמא כאשר האמין לעד התביעה דוד ארד לאור הסתירות בינו לבין אחיו, שליווה אותו לביצוע פעולת העיקול, וכאשר דחה את טענת המערער בדבר טעות בעובדה כאשר טעה לחשוב שהמתלונן, דוד ארד, ואחיו, מנשה ארד, הם פורצים ולא מי שבאו לבצע צו עיקול מטעם לשכת ההוצאה לפועל. כמו כן מעלה ב"כ המערער טענות כנגד חוקיות ביצוע צו העיקול כאשר המתלונן ואחיו פרצו את מנעול דלת הבית נושא צו העיקול.

באשר לעונש טוען ב"כ המערער, כי בית משפט קמא לא שם דגש על הסיבות שהביאו את המערער לביצוע העבירות, על כך שהפגיעה בכתפו של המתלונן הייתה קלה ביותר ולא הצריכה טיפול, על נסיבותיו האישיות של המערער, ועל חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות.

ב"כ המשיבה תומכת בפסק הדין של בית המשפט קמא וטוענת, כי נימוקי הערעור עניינם ערעור על קביעות מהימנות שקבע בית משפט קמא באשר לדברי המתלונן ואחיו, וחוסר האמון שנתן בדברי המערער, אחותו וגיסו.

באשר לעונש טוענת ב"כ המשיבה, כי מדובר בעונש ראוי כאשר מדובר במי שפגע בעובד ציבור שבא למלא את תפקידו כשליח של לשכת ההוצל"פ, וכי בית משפט קמא נתן דעתו לכל הנסיבות שנטענו בפניו.

עיון בהכרעת הדין של בית המשפט קמא מעלה כי הוא נתן אמון לדברי המתלונן ואחיו, שהתלווה אליו, לביצוע פעולת העיקול על פי צו עיקול (ת/2) שלדברי המתלונן הוצג בפני המערער כאשר הגיע למקום לאחר שהוזעק על ידי אחותו, שהייתה בבית.

באשר לטענת ב"כ המערער בדבר אי חוקיות ביצוע צו העיקול בכך שהמתלונן פרץ את מנעול שער הכניסה לבניין קבע בית המשפט קמא, על סמך עדות המתלונן, כי עובר לביצוע הפעולה פגש המתלונן את החייב, גיסו של המערער, שאמר לו שלא ישלם את החוב נושא פעולת העיקול, אלא הוא הולך לעו"ד מטעם העירייה על מנת להסדיר את החוב.

כן אמר המתלונן, כי בהמשך הדברים הוא התקשר לחייב ואמר לו שהוא מתחיל לבצע את צו העיקול.

אמנם אחיו של המתלונן, שהתלווה אליו לביצוע הצו לא מדבר על נוכחותו של החייב באותו יום, אך בית המשפט קמא לא התעלם מסתירה זו וייחס אותה לחלוף הזמן מאז האירוע ועד מסירת הודעתו של אחיו של המתלונן (נ/3). לא למותר לציין, כי בהודעה נ/3 אומר אחיו של המתלונן כי הם צלצלו בפעמון בית החייב, יצאה אשתו של החייב אך היא לא פתחה להם את הדלת והחלה לצרוח, ואז החל המתלונן בביצוע פעולת העיקול על ידי הנחת ארגז הכלים ליד השער ותחילת פריצת הדלת.

בית המשפט קמא לא קיבל, ובצדק, את טענת המערער באשר לטעות בעובדה כאשר סבר שהמתלונן ואחיו הם פורצים שבאו לפרוץ לבית, שכן התנהגותו של המערער, כפי שמתוארת בעדותו ובהודעתו, אינה עולה בקנה אחד עם מי שסבור שמדובר באנשים שמתכוונים לפרוץ לבית.

כך הם במיוחד פני הדברים לאחר שבית המשפט קמא האמין לדברי המתלונן ואחיו לפיהם המתלונן הציג בפני המערער את תעודת המעקל ואת צו העיקול (ת/2).

מכל האמור לעיל עולה, כי הכרעת הדין של בית המשפט קמא מבוססת כדבעי על אמון שנתן בדברי המתלונן ואחיו,

ועל חוסר אמון שנתן בדברי המערער ועדי ההגנה מנימוקים שערכאת ערעור אינה מתערבת בהם.

באשר לעונש המאסר שהוטל על המערער, מעלה עיון בגזר הדין של בית המשפט קמא כי הוא לא התעלם מנסיבותיו האישיות של המערער, מדברי עדי האופי שהעידו לזכותו, כמפורט בסוף עמ' 2 לגזר הדין, ולא ייחס חשיבות משמעותית לעברו הפלילי הישן של המערער, הגם בעבירות חמורות.

בית משפט קמא ייחס חומרה להתנהגותו של המערער נושא הערעור שכן הוא תקף, גם אם לא גרם נזק משמעותי, את המתלונן שבא למלא את תפקידו בשליחות לשכת ההוצאה לפועל.

אנו רואים עין בעין עם בית המשפט קמא את קביעתו לפיה המתלונן ואחיו פעלו כחוק, ואילו המערער פעל לסיכול פעולתם החלקית בדרך בריונית, אלימה ומסוכנת.

בית משפט קמא זקף לקולת העונש את חרטתו של המערער, שלטענתו הפעיל שיקול דעת לקוי עקב לחץ בשל פניותיהן של אמו ואחותו, הגם שלא נטל אחריות למעשיו, ואת היותו, לטענתו, אדם נורמטיבי המשמש כיו"ר ארגון קבלני חשמל.

לאור כל האמור לעיל, עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות שהוטל על המערער אינו סוטה ממדיניות הענישה הראויה, כאשר מדובר בתקיפת עובד ציבור ובהכשלת הליך עיקול, ומתחשב במידה הראויה לקולא ולחומרה בכל הנסיבות והטענות שהועלו בפניו ובפניו.

אנו דוחים את הערעור.

**ניתן והודע היום א' כסלו
תשע"ה, 23/11/2014
במעמד ב"כ הצדדים
והמערער.
אברהם טל, נשיא
אב"ד**

אהרון מקובר, שופט
**ד"ר שמואל בורנשטיין,
שופט**